หนังสือ สวดมนต์

จัดทำโดย

ครอบครัว
ฉายศิลปรุ่งเรือง

ประวัติพระแก้วมรกต

พระแก้วมรกต หรือพระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมืองของชาติไทยมายาวนาน ในอดีตก่อนจะมาประดิษฐาน ณ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม ที่กรุงเทพมหานคร ดังเช่นปัจจุบันนั้น พระแก้วมรกต ได้อัญเชิญไปประดิษฐาน ณ เมืองสำคัญต่าง ๆ มากมายอาทิ เมืองกำแพงเพชร เมืองลำปาง เมืองเชียงราย เมืองเชียงใหม่ เมืองหลวงพระบาง และเมืองเวียงจันทน์ เป็นต้น

รอยประวัติศาสตร์พระแก้วมรกต

“เราจะขอกล่าวเรื่องราวพระแก้วมรกตนั้น ตั้งแต่ครั้งที่ได้ความเป็นแน่ซึ่งผู้ฟังคัดค้านมิได้ให้ท่านฟัง” พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔

ข้อมูลโดยย่อจากการค้นคว้าผ่านหนังสือ “พระแก้วมรกต” ของสำนักพิมพ์มติชน....

หลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับพระแก้วมรกต มีทั้งที่เป็นลายลักษณ์อักษรและหลักฐานทางโบราณคดี ในส่วนที่เป็นลายลักษณ์อักษรนั้นได้ปรากฏอยู่ในเอกสารโบราณมากมาย เชน เรื่องรัตนพิมพ์วงศ์ ตำนานพระแก้วมรกต เรื่องรัตนปฏิมา ในหนังสือชินกาลมาลีปกรณ์ พงศาวดารเหนือ ราชพงศาวดารกรุงกัมพูชา ตำนานพระแก้วมรกตฉบับหลวงพระบาง เป็นต้น

จากเอกสารดังกล่าว ประมวลได้ว่า พระแก้วมรกต สร้างขึ้นจากความดำริของพระนาคเสนเถระ แห่งเมืองปาตลีบุตร ในชมพูทวีป(ประเทศอินเดียในปัจจุบัน) เมื่อประมาณ ปี พ.ศ. ๕๐๐ จากนั้นก็ได้มีการอัญเชิญไปประดิษฐานตามเมืองสำคัญต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้

- เกาะลังกา เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๘๐๐
- เมืองนตรธม ในอาณาจักรขอมโบราณ เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๑๐๐๐
- เมืองอโยชปุระ หรือเมืองอโยธยาโบราณ ในสมัยพระเจ้าอาทิตยราช
- เมืองกำแพงเพชร ในสมัยพระยาวิเชียรปราการ
- เมืองเชียงราย ในสมัยพระเจ้ามหาพรมห เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๑๙๗๙
- นครเขลางค์ หรือเมืองลำปาง เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๑๙๗๙-๒๐๑๑
- เมืองเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๐๑๑-๒๐๙๖ ในสมัยพระเจ้าติโลกราช
- เมืองหลวงพระบาง ในปี พ.ศ. ๒๐๙๖
- เมืองเวียงจันทน์ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๐๙๖-๒๓๒๒
- กรุงธนบุรี ระหว่างปี พ.ศ. ๒๓๒๒-๒๓๒๗
- กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๓๒๗ จนถึงปัจจุบัน

ด้านหลักฐานทางโบราณคดี ปัจจุบันในภาคเหนือของประเทศไทยยังคงปรากฏร่องรอยโบราณสถานที่เกี่ยวข้องกับพระแก้วมรกตอยู่อย่างชัดเจนในหลายพื้นที่ได้แก่

- โบราณสถานวัดพระแก้ว ในบริเวณอุทยานประวัติศาสตร์จังหวัดกำแพงเพชร
- เจดีย์โบราณ วัดพระแก้วดอนเต้าสชาดาราม จังหวัดลำปาง
- เจดีย์หลวง ในวัดเจดีย์หลวง จังหวัดเชียงใหม่
- เจดีย์โบราณ ในวัดพระแก้ว จังหวัดเชียงราย

เดลินิวส์ วันอาทิตย์ที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2548

หัวใจพระพุทธศาสนา

พระพุทธเจ้าทรงปฏิบัติอย่างไรจึงได้ตรัสรู้?

พระพุทธเจ้าทรงเดินสายกลาง กล่าวคือ ไม่ปฏิบัติตนให้มีความสุขสดชื่นอยู่ในทางกาม และไม่ทรงทรมานตน โดยพระองค์ท่านไม่ข้องแวะอยู่ในทางทั้งสองนั้น ทางสายกลางเป็นทางที่มีองค์ประกอบ ๘ ประการ คือ เห็นชอบ, ดำริห์ชอบ, เจรจาชอบ, ระลึกชอบ, พยายามชอบ, การงานชอบ, ตั้งใจชอบ และเลี้ยงชีวิตชอบ จนสามารถตรัสรู้ได้

พระพุทธเจ้าตรัสรู้อะไร?

พระพุทธเจ้าทรงตรัสรู้ความจริงที่ทำให้บุคคลเป็นผู้ประเสริฐ ที่เรียกว่า อริยสัจ ๔ ประกอบด้วยทุกข์ ทุกข์ที่เกิดจากการเกิด แก่ เจ็บ ตาย ทุกข์เนื่องจากป่วยไข้ พลัดพรากจากสิ่งที่รัก ไม่สมหวัง, ผิดหวัง หรือสมหวังมากไป จิต รูป, รส กลิ่น, เสียง, สัมผัส **สมุทัย** เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ จากตัณหาคือความอยาก อยากในกาม, อยากเป็นและไม่อยากเป็นนั่นนี่ และจากราคะคือความเพลิดเพลินยินดีกับสาเหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ **นิโรธ** เป็นความดับทุกข์ ปล่อย, วาง, ดับ, สละคืน, พ้น ไม่พัวพัน ไม่อาลัย และ **มรรค** เป็นแนวทางการปฏิบัติที่มีองค์ประกอบ ๘ ประการ เพื่อเดินสายกลาง เพื่อเกิดความรู้ เพื่อสามารถหยั่งรู้ ให้เกิดความสงบ รอบรู้ สามารถดับกิเลสได้

ความรู้ที่ตรัสรู้มีลักษณะอย่างไร?

เป็นความรู้ที่ผุดขึ้นว่า นี้เป็นทุกข์ ทุกข์เป็นสิ่งที่ควรกำหนดรู้ ทุกข์นี้ได้กำหนดรู้แล้วเป็นความรู้ที่ผุดขึ้นว่านี้เป็นสาเหตุแห่งทุกข์ (สมุทัย)

เป็นความรู้ที่เกิดขึ้นว่า นี้เป็นความดับทุกข์ (นิโรธ) เป็นความรู้ที่ผุดขึ้นว่า นี้ทำให้แจ้งแล้ว เป็นความรู้ที่ผุดขึ้นว่า นี้เป็นทางปฏิบัติถึงความดับทุกข์ (มรรค) ซึ่งควรอบรมให้มีขึ้น ในการนี้ได้อบรมให้มีขึ้นบริบูรณ์แล้ว

ญาณที่ตรัสรู้ต้องประกอบด้วย ความรู้ในความจริง คือรู้ว่าความทุกข์นี้จริง รู้ว่าสาเหตุแห่งทุกข์นี้จริง รู้ว่าความดับทุกข์นี้จริง รู้ว่าข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์จริง หน้าที่ที่ต้องกำหนดรู้ว่าเป็นทุกข์ หน้าที่ที่ต้องละ หน้าที่ที่ต้องทำให้แจ้ง หน้าที่ที่ต้องปฏิบัติอบรม ความรู้ในการทำกิจเสร็จ รู้ว่าทุกข์ได้กำหนดเสร็จแล้ว รู้ว่าทุกข์ที่กำหนดไว้นั้นได้ละแล้ว รู้ว่าทุกข์ที่ละนั้นก็ได้เห็นแจ้งแล้ว รู้ว่าทางที่มีองค์ประกอบ ๘ ประการ ก็ได้ปฏิบัติอบรมให้มีขึ้นแล้ว

รวมความตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าเป็นความหยั่งรู้ที่มีวนรอบ ๓ มีอาการ ๑๒ คือ ความรู้ในความจริง รอบหนึ่ง ต้องรู้ในหน้าที่ รอบหนึ่ง และความรู้ในการทำกิจเสร็จ

ผู้มีความรู้ดังกล่าว เรียกว่า พุทธะ คือเป็นผู้ตรัสรู้ หรือปัญญาที่เป็นโพธิ แปลว่า ความตรัสรู้

"สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีความเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งนั้นทั้งหมดมีความดับไปเป็นธรรมดา"

"ศัตรูที่แท้จริงของคน คือ โลภ, โกรธ, หลง
ต้องแก้ด้วยมี ศีล, สมาธิ, ปัญญา"

การทำบุญรับอายุท่านที่ลงท้าย
ด้วยเลข ๓ ๕ ๖ ๙ เช่น

๑๙, ๒๓, ๒๕, ๒๖, ๒๙, ๓๓, ๓๕, ๓๖, ๓๙ จน ๑๐๙ ปี

เตรียม เช่าพระเงิน-พระทองอย่างละ ๑ องค์ พร้อมดอกไม้ ธูป เทียน ข้าว อาหารคาวหวาน จัดของเสร็จแล้ว ถวายของทั้งหมดก่อนใส่บาตร ไว้ที่หิ้งบูชา จุดธูป 3 ดอก ตั้งนะโม 3 จบ "ลูกขอบูชา พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นที่พึ่ง ลูกใส่บาตรพระเงิน พระทองในวันนี้ขอสะเดาะเคราะห์ แก้กรรม หรือต้อนรับอายุ ๒๕ ปี หรือ..... หนักให้เป็นเบา แล้วปักธูปกราบ 3 ครั้ง จึงลาเอาของทั้งหมดไปใส่บาตร เสร็จแล้วให้รีบกรวดน้ำทันที

กรวดน้ำ ตั้งนะโม 3 จบ กุศลผลบุญที่ทำบุญใส่บาตร พระเงิน พระทอง ในวันนี้ ขอให้แม่พระธรณี มาเป็นทิพย์พยาน ลูกทำบุญรับอายุ......หนักให้เป็นเบา.......ขอโชค........

การแผ่เมตตาให้สัตว์เล็กน้อยใหญ่ ควรให้เพราะความไม่ตั้งใจจะเหยียบมด ยุง แมลง การแผ่เมตตาให้ทั่วจักรวาลหมด เป็นการรวมบุญกุศลของท่านเอง พึงเป็นผู้ให้ยิ่งได้รับมากขึ้น

ถ้าใครดวงตกมาก ๆ ต้องแผ่ให้ตัวเองมาก ๆ บางท่านก็แผ่ให้กับผู้อื่น จนลืมให้ตัวเอง ตัวเราเองต้องมีบุญบารมีแก่กล้าจริง ๆ จึงจะช่วยและให้ผู้อื่นได้

การสร้างพระประธานองค์ใหญ่เพื่อต่ออายุให้ตนเอง เพื่อเป็นการส่งดวงวิญญาณเจ้ากรรมนายเวรทุกชาติภพ และที่กำลังตามมาอยู่ก็ดี เวลาเจ็บป่วยมาก ๆ ทรมาน ก็คุยกับเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายว่า ตั้งนะโม 3 จบ จุดธูปกลางแจ้ง 3 ดอก ว่า ข้าพเจ้าขอขมากรรมทั้งหมดทั้งหลายทุกภพทุกชาติ จะสร้างพระและทำบุญเลี้ยงพระคาวหวาน เพื่อส่งดวงวิญญาณให้ไปเกิดขออโหสิกรรม ให้ขาดจากกัน เดี๋ยวนี้ ขอให้หายเจ็บป่วย โรคภัย และต่ออายุขัย ภาวนาสั้น ๆ อะไรก็ได้ นะโมพุทธายะ (พระพุทธเจ้า 5 พระองค์) ท่านจะมาช่วยส่งพลังบุญ ให้เจ้ากรรมนายเวร ถ้ามีจิตศรัทธาแรงกล้า ถวายชีวิตกับพระพุทธศาสนาจะได้ผลเร็วกว่าที่คิดคาดไว้ แล้วมีสัจจะ จะมีทาน ศีล 5 ภาวนา

(สวดมนต์) เสมอ ๆ ผู้นั้นจะสมหวังทุกประการที่คาดไว้

*ผู้ที่ทำแท้งลูกโดยเจตนา หรือไม่เจตนา ต้องขอขมากรรม จุดธูป 3 ดอก กลางแจ้ง ตั้งนะโม 3 จบ ข้าพเจ้าชื่อ.... ขอขมากรรมวิญญาณลูก พ่อและแม่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ขออโหสิกรรมให้ขาดจากกัน จะทำบุญใส่บาตรด้วยพระสะดุ้งมาร 3 นิ้ว พร้อมอาหารทำใส่บาตรตอนเช้า แล้วกรวดน้ำขณะที่พระให้พร ตั้งนะโม 3 จบ กุศลผลบุญที่ทำบุญใส่บาตรด้วยพระสะดุ้งมาร ขอให้เจ้ากรรมนายเวร คือ วิญญาณลูกรับแล้ว ขอให้ไปเกิดบนศาลา และขอให้อโหสิกรรมให้ขาดจากกันเดี๋ยวนี้ ขอให้ข้าพเจ้ามีความสำเร็จ โชคลาภ ทำสิ่งใดก็ขอให้สำเร็จ ผู้ที่ทำแท้งลูกจะโดยธรรมชาติหรือไม่ แม้กระทั่งหมอพยาบาลผู้ร่วมมือให้เงิน พาไปเป็นธุระเห็นดีด้วย จะเป็นตราบาปมาก วิญญาณเด็กจะอาฆาต เพราะดวงวิญญาณไม่สามารถกลับโลกเดิมได้ ต้องเวียนว่ายอยู่ในสภาพมีแต่นาม (วิญญาณ) ไม่มีรูป ธาตุ ดิน น้ำ ลม ไฟ จนกว่าจะสิ้นอายุขัย จึงกลับศูนย์ดุลย์กรรม เพราะการเกิดเป็นมนุษย์แสนยากต้องการมาสร้างบารมีใช้กรรมผู้กระทำจะทำมาหากินไม่ขึ้น เจ็บป่วย แตกร้าว ทุกข์ ผิดหวัง ลาภก็ถูกปิดกั้น

กรณีสามีเจ้าชู้ ตั้งนะโม 3 จบ ขอแผ่บุญบารมีให้สามี (ชื่อ-นามสกุล) และเจ้ากรรมนายเวร ศัตรูหมู่มารทุกภพชาติ ที่เป็นผู้หญิง (ชื่อ) หรือใครก็ได้ ขอให้ได้รับและอโหสิกรรม และขาดจากสามีของข้าพเจ้า บุคคลที่ 3 จะแยกจากกันโดยธรรมชาติ เพราะมาชดใช้ด้วยกรรม จะแก้ได้ด้วยอำนาจบุญ หรือใส่บาตรด้วยพระสะดุ้งมาร 1 องค์ แต่ต้องจุดธูป 3 ดอก ตั้งนะโม 3 จบ ขอขมากรรมก่อนหน้าพระพุทธรูป ก่อนนำไปใส่บาตร

กรณีลูกดื้อ, ติดยา, ติดแอลกอฮอล์, ติดการพนัน ฯลฯ ทำแบบเดียวกัน มีวิญญาณพาไปต้องนำเอาวิญญาณออก เพราะได้ตามมาหลายภพหลายชาติ พอมาพบชาติที่เป็นมนุษย์ก็แฝงตัวเราไม่เป็นตัวเอง เกิดจากกรรมได้เคยพา

เขาไปทำสิ่งไม่ดีแบบนี้ในชาติภพก่อน ๆ ๆ ถ้าลูกดื้อมาก ๆ ก็ไม่ต้องตกใจ เพราะเขาอาจจะมาจากที่สูงกว่าเรา ใส่บาตรแบบเดียวกัน

ป.ล. การจุดธูปขอขมากรรมกลางแจ้งใช้กับผู้ตาย ถ้ายังมีชีวิตต้องจุดธูปขอขมากรรมหน้าพระพุทธรูป และถวายของทั้งหมดก่อนใส่บาตร

วิธีกรวดน้ำ ให้พวก โอปาติกะ ทำบุญแล้วอุทิศส่วนกุศลให้ตรงให้คนเดียวอย่าให้คนอื่น แต่ต้องออกชื่อนะ แล้วพูดต่อว่า "บุญใดที่ฉันบำเพ็ญมาแล้วตั้งแต่ต้นในอดีตถึงปัจจุบันชาติผลของบุญนี้จะมีประโยชน์ ความสุขแก่ฉันเพียงใด ขอเธอจงอนุโมทนาผลบุญนั้น และรับผลบุญเช่นเดียวกับฉันตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป" (อุทิศใช้กับผู้ตาย นำส่งบุญใช้กับผู้มีชีวิต ถวายบุญกุศลใช้กับพระสัมมาสัมพุทธะเจ้า)

การทำบุญให้ โอปาติกะ ควรมีของดังนี้ สังฆทาน 1 ถัง อาหารคาวหวาน 1 ชุด น้ำ ผลไม้พระพุทธรูปหน้าตักกว้าง 5 นิ้ว ผ้าจีวร 1 ชุด (พระพุทธรูปจะทำให้ผู้ตายมีรัศมีกายสว่างมากเพราะเทวดาหรือพรหมเขาถือความสว่างของร่างกาย ถ้ามีผ้าจีวรด้วยเครื่องประดับของคนตายจะสวยขึ้นกว่าเดิม และถ้ามีอาหารด้วย ความเป็นทิพย์ของร่างกายจะมีกว่าเก่า)

วิธีอธิษฐานในการปล่อยปลา

ควรจะซื้อปลา เช่น ปลาหมอ ปลาช่อน จากตลาดสด เพราะปลาเหล่านี้จะต้องถูกฆ่าแน่นอน ก่อนจะปล่อยให้เอาน้ำมาถ้วยหนึ่ง เทลงไปในถังที่ใส่สัตว์ที่จะปล่อยนั้น แล้วตั้งใจว่า

"ข้าพเจ้าขอปล่อยท่านทั้งหลายเหล่านี้ให้เป็นอิสระ ข้าพเจ้าให้ชีวิตแก่ท่านทั้งหลายเหล่านี้ ข้าพเจ้าได้ให้ความเป็นอิสระแก่ท่านทั้งหลายเหล่านี้ ข้าพเจ้าช่วยท่านทั้งหลายเหล่านี้ให้พ้นจากความทุกข์เดือดร้อน พ้นจากการถูกเขาประหาร ขอบุญกุศลที่ข้าพเจ้าทำให้แก่ท่านในครั้งนี้ จงเป็นเครื่องอโหสิแก่กัน อย่าได้ถือโทษโกรธเคืองต่อไป ขอท่านทั้งหลายเหล่านี้ เมื่อข้าพเจ้าปล่อยท่านไปให้เป็นอิสระแล้ว จงไปบอกพวกของท่านที่ทนทุกข์ทรมานอยู่ ถึงส่วนกุศลที่ข้าพเจ้าได้กระทำนี้ แล้วขออุทิศกุศลทั้งหมดที่ทำไปแล้วให้ท่านทั้งหลายเหล่านั้นจงเป็นผู้พ้นจากความทุกข์เดือดร้อนทั้งปวง และจงอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด"

ข้อควรรู้ ในการปล่อยสัตว์นั้น บางคนนิยมปล่อยเต่า ขอบอกให้รู้ว่าเต่านั้นไม่สามารถจะอยู่ได้ในน้ำไหลและมีคลื่นแรง ข้าพเจ้าได้เห็นเป็นประจำ มีผู้นำเต่ามาปล่อยในแม่น้ำหน้าวัด (วัดระฆังฯ) จะมีเด็กที่อยู่ใกล้วัดเดินตามมา เมื่อผู้นั้นปล่อยเต่าลงแม่น้ำแล้ว หันหลังกลับไปสักพักใหญ่ เด็ก ๆ เหล่านั้นก็ลงไปจับเต่าที่ผู้ใจบุญได้ปล่อยไปเมื่อครู่ใหญ่นั่นเอง กลับขึ้นมาอีก ธรรมชาติของเต่าจะต้องอยู่ในน้ำนิ่งและมีที่แห้งให้เขาสามารถขึ้นมาพักผ่อนได้ (ลองไปเที่ยวดูได้ในเขาดิน) เต่าเมื่อถูกกระแสน้ำและคลื่นแรงก็อยากจะขึ้นบก จึงมาลอยคอกันอยู่ริมเขื่อน เด็ก ๆ รู้เรื่องนี้ดี ก็มาคอยจับกัน

ปลาไหลและกบก็เช่นเดียวกัน ธรรมชาติของปลาไหลจะอยู่ตามคู คลอง หนอง บึง ที่เป็นดินขุดรูเป็นที่อยู่ กบก็ต้องขุดรูอยู่ตามท้องนา

ผู้ที่ต้องการสร้างกุศลโดยการปล่อยสัตว์นั้น ควรจะได้พิจารณาด้วยว่าสัตว์นั้น ๆ จะมีชีวิตรอดอยู่ได้หรือไม่ในสถานที่ที่ตั้งใจจะนำไปปล่อย.

คำเตือน

มนุษย์ทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้ เหมือนปลาที่ว่ายอยู่ในตู้ ว่ายวนเวียนไปมาไม่รู้จบ จะไม่สามารถหลุดพ้นจากตู้ได้ นอกจากความตายหรือหลุมศพนั่นเอง มนุษย์ทุกชีวิตจะต้องเกิด แก่ เจ็บ และตายเป็นของแน่นอนที่สุด แล้วทำไมจึงต้องมากลั่นแกล้งกัน ทะเลาะกัน เกลียดชังกัน อิจฉาริษยากันเพื่ออะไร ทำไมไม่อภัยให้ซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดสุข จิตจะได้สงบไม่กลุ้มใจ ทำให้ประสาทไม่ตึงเครียด ดังนั้น เรามาร่วมกันหันเข้าหาธรรมะเพื่อจะได้มีจิตสงบ สบายคลายทุกข์และจะได้ละ โลภ, โกรธ, หลง, เพื่อตัดกิเลสพวกอยากดัง อยากเด่น อยากสวย อยากรวย อยากได้เกียรติยศ ล้วนแต่เมื่อได้แล้วไม่จีรังยั่งยืนตลอดไป เมื่อได้แล้วถึงเวลาก็เสื่อมได้เช่นกัน

ดังนั้น จงปลงเสียเถิดแล้วจะอยู่อย่างสุขสบาย โดยรีบสร้างความดีตั้งแต่วันนี้ พรุ่งนี้อาจจะไม่มีเวลาทำ

๑. ทางบุญ - **ขึ้นสวรรค์** (ผลกรรมดีที่เคยทำไว้)

๒. ทางบาป - **ลงนรก** (ผลกรรมชั่วที่ทำไว้)

ดังนั้น เราจงหมั่นสร้างกุศลผลบุญต่าง ๆ เพื่อเป็นสัมภาระให้เราติดตัวนำไปใช้บนสวรรค์ อย่ามัวแต่โง่สร้างความบาป สร้างความทุกข์ให้กับผู้อื่น เบียดเบียนตัวเอง สะสมทรัพย์เงินทองที่ดินตึกแถวมากมายโดยไม่สร้างกุศลเลย

สพฺพทานํ ธมฺมทานํ ชินาติ
การให้ธรรมะเป็นทาน ชนะการให้ทั้งปวง

อานิสงส์ของการแจกหนังสือธรรมะเป็นทาน

๑. กรรมเวรจากอดีตชาติจะได้ลบล้าง
๒. หนี้เวรจะได้คลี่คลาย พ้นภัยจากทะเลทุกข์
๓. โรคภัยไข้เจ็บจากเจ้ากรรมนายเวรจะพ้นไป
๔. สามีภรรยาที่แตกแยกจะคืนดีต่อกัน
๕. วิญญาณของเด็กที่แท้งในท้องจะได้ไปเกิดใหม่
๖. กิจการงานจะราบรื่นสมความปรารถนา
๗. บุตรจะเฉลียวฉลาดเจริญรุ่งเรือง
๘. บารมีคุ้มครองลูกหลานให้อยู่เย็นเป็นสุข
๙. พ่อแม่จะมีอายุยืน
๑๐. ลูกหลานเกเรจะเปลี่ยนแปลงเป็นคนดี
๑๑. วิญญาณทุกข์ของบรรพบุรุษจะพ้นจากการถูกทรมานไปสู่สุคติ

เกิด แก่ เจ็บ ตาย

เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นสิ่งที่แน่นอนที่สุด และเมื่อตายแล้วสิ่งที่จะติดตัวไปได้คือ บุญและบาปที่ตนเองสร้างไว้ตอนมีชีวิตอยู่เท่านั้น

ความจริงของมนุษย์

มีลาภ	**เสื่อมลาภ**	**มียศ**	**เสื่อมยศ**
มีสรรเสริญ	**มีนินทา**	**มีสุข**	**มีทุกข์**

อย่าไปหลงและยึดมั่นกับมัน

การทำทานที่ยากที่สุด

"การทำทานที่ยากที่สุด คือ การอภัยทาน ขอให้ท่านจงทำทานนี้ให้สมบูรณ์จนเป็นปกตินิสัย ท่านก็จะขึ้นสวรรค์ทั้งเป็น เช่นนั้นเอง"

การให้ธรรมะเป็นทาน เป็นบุญกุศลอันสูงสุด

คำนมัสการพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง :

พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ

ข้าพเจ้าอภิวาท พระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน *(กราบลง ๑ หน)*

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม

พระธรรมเป็นธรรม ที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ตรัสไว้ดีแล้ว;

ธัมมัง นะมัสสามิ ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม *(กราบลง ๑ หน)*

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ปฏิบัติดีแล้ว;

สังฆัง นะมามิ ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์ *(กราบลง ๑ หน)*

คำนมัสการพระพุทธเจ้า

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

(ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้นซึ่งเป็นผู้ไกลกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง)

ถวายพรพระ (อิติปิ โสฯ)

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ *(พุทธคุณ)*

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ (อ่านว่าวิญญูฮีติ) *(ธรรมคุณ)*

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ *(สังฆคุณ)*

ชัยมงคล (พาหุง)

พาหุงสะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะ สุทารุณันตัง ธาวันติโยชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง
อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

กัตตวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง พรัหมัง** วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถาโย วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที
หิตวานะ เนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ

ชัยปริตร (มหากาฯ)

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะ ปาณินัง ปูเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตโต

สัมโพธิมุตตะมัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เม* ชะยะมังคะลังฯ

ชะยันโตโพธิยา มูเล สักยานัง นันทิ วัฑฒะโน เอวัง อะหัง วิชะโย โหมิ***

ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล อะปะราชิตะ ปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร อะภิเสเก

สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติฯ สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง

สุหุฏฐิตัง สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พรัหมะ จาริสุ ปะทักขิณัง กายะกัมมัง

วาจากัมมัง ปะทักขิณัง ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธิเต ปะทักขิณา

ปะทักขิณา นิ กัตวานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณ ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะ เทวะตา สัพพะพุทธานุภาเวนะ

สะทา โสตถี ภะวันตุ เม* ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะ เทวะตา สัพพะธัมมานุภาเวนะ

สะทา โสตถี ภะวันตุ เม* ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะ เทวะตา สัพพะสังฆานุภาเวนะ

สะทา โสตถี ภะวันตุ เม* ฯ

อิติปิโส เท่าอายุ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ

ให้สวดเกินอายุ ๑ จบ เช่น อายุ ๔๒ ปี ต้องสวด ๔๓ จบ

กรวดน้ำให้เจ้ากรรมนายเวร

ข้าพเจ้าขออุทิศบุญกุศล จากการเจริญภาวนานี้ให้แก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายของข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกินท่านไว้ ตั้งแต่อดีตชาติจนถึงปัจจุบันชาติ ท่านจะอยู่ภพใดหรือภูมิใดก็ตาม ขอให้ท่านได้รับผลบุญนี้ แล้วโปรดอโหสิกรรม และอนุโมทนาบุญแก่ข้าพเจ้าด้วยอำนาจบุญนี้ด้วยเทอญ.

แผ่เมตตาแก่ตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข

นิททุกโข โหมิ

ปราศจากความทุกข์

อะเวโร โหมิ

ปราศจากเวร

อัพยาปัชโฌ โหมิ

ปราศจากอุปสรรคอันตรายทั้งปวง

อะนีโฆ โหมิ

ปราศจากความทุกข์กายทุกข์ใจ

สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ

มีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด

แผ่เมตตาให้สรรพสัตว์

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิดแก่เจ็บตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

อะเวรา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

อัพะยาปัชฌา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีฆา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กาย ทุกข์ใจเลย

สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ จงมีความสุขกาย สุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้น เถิด ฯ

แผ่ส่วนกุศล

อิทัง เม มาตาปิตูนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ มาตาปิตะโร ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่มารดาบิดาของข้าพเจ้า ขอให้มารดาบิดาของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง เม ญาตีนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ญาตะโย ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่ญาติทั้งหลายของ ข้าพเจ้า ขอให้ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง เม ครูปัชฌายาจริยานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ครูปัชฌายาจริยา ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ ของข้าพเจ้า ขอให้ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง สัพพะเทวะตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพเทวา ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เทวดาทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เทวดาทั้งหลายทั้งปวง มีความสุข

อิทัง สัพพะเปตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เปตา ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่เปรตทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เปรตทั้งหลายทั้งปวง มีความสุข

อิทัง สัพพะเวรีนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพเวรี ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย ทั้งปวงมีความสุข

อิทัง สัพพะสัตตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ สัตตา ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง มีความสุขทั่วหน้ากันเทอญ.

พระคาถาชินบัญชร

เพื่อให้เกิดอานุภาพยิ่งขึ้น ก่อนเจริญภาวนาชินบัญชร ตั้ง นะโม ๓ จบก่อน แล้วระลึกถึงสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

ปุตตะกาโม ละเภ ปุตตัง ธะนะกาโม ละเภ ธะนัง
อัตถิ กาเย กายะญายะ เทวานัง ปิยะตัง สุตตะวา
อิติปิโสภะคะวา ยะมะราชาโน ท้าวเวสสุวัณโณ
มรณังสุขัง อะระหัง สุคะโต นะโมพุทธายะ.

๑. ชะยาสะนาคะตา พุทธา เชตะวา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ นะราสะภา.
๒. ตัณหังกะราทะโย พุทธา อัฏฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง มัตถะเก เต มุนิสสะรา.
๓. สีเส ปะติฏฐิโต มัยหัง พุทโธ ธัมโม ทวิโลจะเน
สังโฆ ปะติฏฐิโต มัยหัง อุเร สัพพะคุณากะโร.
๔. หะทะเย เม อะนุรุทโธ สารีปุตโต จะ ทักขิเณ
โกณฑัญโญ ปิฏฐิภาคัสมิง โมคคัลลาโน จะ วามะเก.
๕. ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสุง อานันทะราหุโล
กัสสะโป จะ มะหานาโม อุภาสุง วามะโสตะเก.
๖. เกสันเต ปิฏฐิภาคัสมิง สุริโย วะ ปะภังกะโร
นิสินโน สิริสัมปันโน โสภิโต มุนิปุงคะโว
๗. กุมาระกัสสะโป เถโร มะเหสี จิตตะวาทะโก

โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง ปะติฏฐาสิ คุณากะโร.

๘. ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ อุปาลี นันทะสีวะลี
เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา นะลาเฏ ติละกา มะมะ.

๙. เสสาสีติ มะหาเถรา วิชิตา ชินะสาวะกา
เอเตสีติ มะหาเถรา ชิตะวันโต ชิโนระสา
ชะลันตา สีละเตเชนะ อังคะมังเคสุ สัณฐิตา.

๑๐. ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง
ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ วาเม อังคุลิมาละกัง.

๑๑. ขันธะโมระปะริตตัญจะ อาฏานาฏิยะสุตตะกัง
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ เสสา ปาการะสัณฐิตา.

๑๒. ชินะ นานาวะระสังยุตตา สัตตะปาการะลังกะตา
วาตะปิตตาทิสัญชาตา พาหิรัชฌัตตุปัททะวา.

๑๓. อะเสสา วินะยัง ยันตุ อะนันตะชินะเตชะสา
วะสะโต เม สะกิจเจนะ สะทา สัมพุทธะปัญชะเร.

๑๔. ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะหีตะเล
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มะหาปุริสาสะภา.

๑๕. อิจเจวะมันโต สุคุตโต สุรักโข ชินานุภาเวนะ ชิตุปัททะโว
ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย
สัทธัมมานุภาวะปาลิโต จะรามิ ชินะปัญชะเรติ.

(ชินะปัญชะระคาถา นิฏฐิตา)

อานุภาพแห่งพระคาถา

ผู้ใดได้สวดภาวนาพระคาถาชินบัญชรนี้เป็นประจำอยู่สม่ำเสมอ จะทำให้เกิดความเป็นสิริมงคลสมบูรณ์พูนผล ศัตรูหมู่พาลไม่กล้ากล้ำกราย ไปทางใดย่อมเกิดเมตตามหานิยม เกิดลาภผลพูนทวีขจัดภัยจากภูตผีปีศาจ ตลอดจนคุณไสยต่าง ๆ ทำน้ำมนต์รดแก้วิกลจริตแก้สรรพโรคภัยหายสิ้น เป็นสิริมงคลแก่ชีวิต มีคุณานุภาพตามแต่จะปรารถนา ดังคำโบราณว่า "ฝอยท่วมหลังช้าง" จะเดินทางไปที่ใด ๆ สวด ๑๐ จบ แล้วอธิษฐาน จะสำเร็จสมดังใจ

อานิสงส์ชินบัญชร

พระคาถาชินบัญชรนี้เป็นคาถาที่ศักดิ์สิทธิ์ยิ่งนัก ตกทอดมาจากลังกา เจ้าประคุณสมเด็จฯ ค้นพบในคัมภีร์โบราณได้ดัดแปลงแก้ไขแต่งเติมให้ดีขึ้นเป็นเอกลักษณ์พิเศษ ได้เนื้อถ้อยกระทงความสมบูรณ์แปลออกมาแล้วมีแต่สิ่งสิริมงคลแก่ผู้สวดภาวนาทุกประการ

พระคาถานี้เป็นการอัญเชิญพระพุทธานุภาพแห่งพระบรมศาสดาสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระพุทธเจ้าที่ได้เคยตรัสรู้มาก่อนหน้านั้น จากนั้นเป็นการอัญเชิญพระอรหันตขีณาสพ อันสำเร็จคุณธรรมวิเศษ แต่ละองค์ไม่เหมือนกัน นอกนั้นยังอัญเชิญพระสูตรต่าง ๆ อันโบราณาจารย์เจ้าถือว่าเป็นพระพุทธมนต์อันวิเศษแต่ละสูตร มารวมกันสอดคล้องเป็นกำแพงแก้วคุ้มกัน ตั้งแต่กระหม่อมจอมขวัญ ของผู้ภาวนาพระคาถาลงมาจนล้อมรอบตัว จนกระทั่งหาช่องว่างให้อันตรายสอดแทรกเข้ามามิได้

มนต์คาถาศักดิ์สิทธิ์
ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก
ต้นฉบับเดิม

เปิดกรุได้ที่เมืองสวรรคโลก มีคำกล่าวในหนังสือนำว่า ผู้ใดมีไว้ประจำบ้านเรือนมีอานิสงส์ยิ่งกว่าได้สร้างพระเจดีย์ทองคำสูงเทียมเทวโลก และป้องกันภยันตรายต่าง ๆ ทำมาหากินเจริญฯ

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก

ผู้ใดได้สร้างยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้เป็นธรรมทานและไว้สวดมนต์สักการบูชา ผลานิสงส์สุดที่จะพรรณาให้ทั่วถึงได้ เป็นมหากุศลอันยิ่งใหญ่ และจะมีความสุขสิริสวัสดิ์เจริญต่อไปทั้งปัจจุบันกาล และอนาคตภายหน้าภาคหน้า ตลอดบุตรหลานสืบไป ด้วยอำนาจของความเคารพในพระคาถานี้

สร้างครบ ๗ วัน ครบอายุ หมดเคราะห์โศกทุกประการฯ

ประวัติกล่าวไว้ต้นฉบับเดิมว่า

หนังสือยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ มีคำกล่าวไว้ในหนังสือนำว่าเป็นพุทธมนต์อันศักดิ์สิทธิ์ ถ้าผู้ใดได้สวดมนต์ภาวนาทุกค่ำเช้าแล้ว เป็นการบูชารำลึกถึงพระพุทธเจ้า ผู้นั้นจะไม่ไปตกอบายภูมิ แม้ได้บูชาไว้กับบ้านเรือนก็อาจป้องกันอันตรายต่าง ๆ จะภาวนาพระคาถาอื่น ๆ สัก ๑๐๐ ปี อานิสงส์ก็ไม่สูงเท่าภาวนาพระคาถานี้ครั้งหนึ่ง ถึงแม้ว่าอินทร์ พรหม ยมยักษ์ ที่มีอิทธิฤทธิ์จะเนรมิตแผ่นอิฐเป็นทองคำ ก่อเป็นพระเจดีย์ตั้งแต่มนุษยโลกสูงขึ้นไปจนถึงพรหมโลก อานิสงส์ก็ยังไม่เท่าภาวนายอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ และมีคำอธิบายคุณความดีไว้ในต้นฉบับเดิมนั้นอีกนานัปการฯ

ต้นฉบับเดิมเปิดกรุได้ที่เมืองสวรรคโลก จารเป็นอักษรขอมจารึกไว้ในใบลาน โบราณาจารย์จึงได้แปลเป็นอักษรไทย หลวงธรรมาธิกรณ์ (พระภิกษุแสง) ได้มาแต่พระแท่นศิลาอาสน์ มณฑลพิษณุโลก

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ ถ้าผู้ใดบริจาคทรัพย์สร้าง ถวายพระภิกษุสงฆ์ สามเณร ญาติมิตรสหาย หรือสวดจนครบ ๗ วัน ครบอายุปัจจุบันของตนจะบังเกิดโชคลาภ ทำมาค้าขายเจริญรุ่งเรือง จะพ้นเคราะห์ ปราศจากทุกข์โศกโรคภัย และภัยพิบัติทั้งปวง

ผู้ใดตั้งจิตเจริญภาวนายอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกวันละสามจบ จะไม่มีบาปกรรม ทำสิ่งใดจะได้สมความปรารถนา สวดวันละเจ็ดจบกระดูกลอยน้ำได้

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก (ฉบับเดิม)

๑. อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง วะตะ โส ภะคะวา.
อิติปิ โส ภะคะวา สัมมาสัมพุทโธ วะตะ โส ภะคะวา.
อิติปิ โส ภะคะวา วิชชาจะระณะสัมปันโน วะตะ โส ภะคะวา.
อิติปิ โส ภะคะวา สุคะโต วะตะ โส ภะคะวา.
อิติปิ โส ภะคะวา โลกะวิทู วะตะ โส ภะคะวา.
อะระหันตัง สะระณัง คัจฉามิ.
อะระหันตัง สิระสา นะมามิ.
สัมมาสัมพุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.
สัมมาสัมพุทธัง สิระสา นะมามิ.
วิชชาจะระณะสัมปันนัง สะระณัง คัจฉามิ.
วิชชาจะระณะสัมปันนัง สิระสา นะมามิ.
สุคะตัง สะระณัง คัจฉามิ.

สุคะตัง สิระสา นะมามิ.
โลกะวิทัง สะระณัง คัจฉามิ.
โลกะวิทัง สิระสา นะมามิ.

๒. อิติปิ โส ภะคะวา อะนุตตะโร วะตะโส ภะคะวา.
อิติปิ โส ภะคะวา ปุริสะทัมมะสาระถิ วะตะโส ภะคะวา.
อิติปิ โส ภะคะวา สัตถา เทวะมะนุสสานัง วะตะโส ภะคะวา.
อิติปิ โส ภะคะวา พุทโธ วะตะ โส ภะคะวา.
อะนุตตะรัง สะระณัง คัจฉามิ.
อะนุตตะรัง สิระสา นะมามิ.
ปุริสะทัมมะสาระถิ สะระณัง คัจฉามิ.
ปุริสะทัมมะสาระถิ สิระสา นะมามิ.
สัตถา เทวะมะนุสสานัง สะระณัง คัจฉามิ.
สัตถา เทวะมะนุสสานัง สิระสา นะมามิ.
พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.
พุทธัง สิระสา นะมามิ.

๓. อิติปิโสภะคะวา รูปะขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมิจะสัมปันโน.
อิติปิโสภะคะวา เวทะนาขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมิจะสัมปันโน.
อิติปิโสภะคะวา สัญญาขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมิจะสัมปันโน.
อิติปิโสภะคะวา สังขาระขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมิจะสัมปันโน.

อิติปิโสภะคะวา วิญญาณะขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมิจะสัมปันโน.

๔. อิติปิโสภะคะวา ปะฐะวี ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.
อิติปิโสภะคะวา อาโป ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.
อิติปิโสภะคะวา เตโช ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.
อิติปิโสภะคะวา วาโย ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.
อิติปิโสภะคะวา อากาสะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.
อิติปิโสภะคะวา วิญญาณะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.
อิติปิโสภะคะวา จักกะวาฬะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

๕. อิติปิโสภะคะวา จาตุมมะหาราชิกา ธาตุ สะมาธิญาณะ-สัมปันโน.
อิติปิโสภะคะวา ตาวะติงสา ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.
อิติปิโสภะคะวา ยามา ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.
อิติปิโสภะคะวา ตุสิตา ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.
อิติปิโสภะคะวา นิมมานะระตี ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.
อิติปิโสภะคะวา ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.
อิติปิโสภะคะวา กามาวะจะระ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.
อิติปิโสภะคะวา รูปาวะจะระ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา อะรูปาวะจะระ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน
อิติปิโสภะคะวา โลกุตตะระ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

๖. อิติปิโสภะคะวา ปะฐะมะฌานะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิโสภะคะวา ทุติยะฌานะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิโสภะคะวา ตะติยะฌานะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิโสภะคะวา จะตุตถะฌานะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิโสภะคะวา ปัญจะมะฌานะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

๗. อิติปิโสภะคะวา อากาสานัญจายะตะนะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิโสภะคะวา วิญญาณัญจายะตะนะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิโสภะคะวา อากิญจัญญายะตะนะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิโสภะคะวา เนวะสัญญาณาสัญญายะตะนะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

๘. อิติปิโสภะคะวา โสตาปัตติมัคคะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิโสภะคะวา สะกิทาคามิมัคคะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิโสภะคะวา อะนาคามิมัคคะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิโสภะคะวา อะระหัตตะมัคคะ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิโสภะคะวา โสตาปัตติผะละ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิโสภะคะวา สะกิทาคามิผะละ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิโสภะคะวา อะนาคามิผะละ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิโสภะคะวา อะระหัตตะผะละ ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

๙. กุสะลา ธัมมา อิติปิ โส ภะคะวา อะอา ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ชมภูทีปัญจะ อิสสะโร กุสะลาธัมมา นะโมพุทธายะ นะโมธัมมายะ นะโมสังฆายะ ปัญจะพุทธา นะมามิหัง อาปามะจุปะ ทีมะสังอังขุ สังวิธาปุกะยะปะ อุปะสะชะสะเห ปาสายะโสฯ

โสโสสะสะ อะอะอะอะนิ เตชะสุเนมะภูจะนาวิเว อะสังวิ สุโลปุสะพุภะ อิสะวาสุ, สุสะวาอิ, กุสะลาธัมมา จิตติ วิอัตถิ.

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง อะอา ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ สาโพธิปัญจะ อิสะโร ธัมมา.

กุสะลาธัมมา นันทะวิวังโก อิติ สัมมาสัมพุทโธ สุคะลาโน ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

๑๐. จาตุมะหาราชิกา อิสสะโร กุสะลา ธัมมา อิติ วิชชาจะระณะสัมปันโน อุ อุ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

ตาวะติงสา อิสสะโร กุสะลา ธัมมา นันทะ ปัญจะ สุคะโต โลกะวิทู มะหาเอโอ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

ยามา อิสสะโร กุสะลา ธัมมา พรหมาสัททะ ปัญจะ สัตตะ สัตตาปาระมี อะนุตตะโร ยะมะกะขะ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

ตุสิตา อิสสะโร กุสะลา ธัมมา ปุ ยะ ปะ กะ ปุริสะทัมมะสาระถิ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

นิมมานะระติ อิสสะโร กุสะลา ธัมมา เหตุโปวะ สัตถา เทวะมะนุสสานัง ตะถา ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี อิสสะโร กุสะลา ธัมมา สังขาระขันโธ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ พุทธะปะผะ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

พรหมา อิสสะโร กุสะลา ธัมมา นัตถิปัจจะยา วินะปัญจะภะคะวะตา ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิฯ

๑๑. นะโม พุทธัสสะ นะโม ธัมมัสสะ นะโม สังฆัสสะ พุทธิลาโลกะลา กะระกะนา เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนตุ หุลู หุลู หุลู สะวาหายะฯ

นะโม พุทธัสสะ นะโม ธัมมัสสะ นะโม สังฆัสสะ วิตติ วิตติ วิตติ มิตติ มิตติ มิตติ จิตติ จิตติ วัตติ วัตติ มะยะสุ สุวัตถิ โหนตุ หุลู หุลู หุลู สะวาหายะ.

อินทะสาวัง มะหาอินทะสาวัง พรหมะสาวัง มะหาพรหมะสาวัง จักกะวัตติสาวัง มะหาจักกะวัตติสาวัง เทวาสาวัง มะหาเทวาสาวัง อิสีสาวัง มะหาอิสีสาวัง มุนีสาวัง มะหามุนีสาวัง สัปปุริสะสาวัง มะหาสัปปุริสะสาวัง พุทธะสาวัง ปัจเจกะพุทธะสาวัง อะระหัตตะสาวัง สัพพะสิทธิวิชชาธะระานังสาวัง สัพพะโลกา อิริยานังสาวัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนตุ.

สาวัง คุณัง วะชะพะลัง เตชัง วิริยัง สิทธิกัมมัง ธัมมัง สัจจัง นิพพานัง โมกขัง คุยหะกัง ทานัง สีลัง ปัญญานิกขัง ปุญญัง ภาคะยัง ยะสัง ตับปัง สุขัง สิริรูปัง จะตุวีสะติเทสะนัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนตุ หุลู หุลู หุลู สะวาหายะ.

๑๒. นะโม พุทธัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะโม อิติปิโส ภะคะวา.

นะโม ธัมมัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะโม สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม.

นะโม สังฆัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะโม สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ วาหะปะริตตัง.

นะโมพุทธายะ มะอะอุ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา ยาวะตัสสะ หาโย โมนะ อุอะมะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา อุอะมะ อะวันทา นะโมพุทธายะ นะอะกะติ นิสะระณะ อาระปะขุทธัง มะอะอุ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตาฯ

วิปัสสิต

สัพพะทุกขา สัพพะภะยา สัพพะโรคา วินาสสันตุ

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก (ย่อ)

"จิ เจ รุ นิ"

อานิสงส์การสวดและภาวนายอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกเป็นพุทธมนต์อันศักดิ์สิทธิ์ไว้สำหรับสวดและภาวนาทุกเช้าค่ำ เพื่อความสวัสดีเป็นศิริมงคลแก่ผู้สาธยายอันเป็นบ่อเกิด มหาเตชัง มีเดชมาก มหานุภาวัง มีอานุภาพมาก และมีลาภยศสุขสรรเสริญ ปราศจากทุกข์โศกโรคภัย อุปัทวันตรายและความพินาศทั้งปวง ตลอดทั้งหมู่มารร้าย และศัตรูคู่อาฆาตไม่อาจแผ้วพาลได้

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง เป็นต้น ถ้าสาธยายหรือภาวนาแล้วจะนำมาซึ่งลาภยศ สุข สรรเสริญและปราศจากอันตรายทั้งปวง ตลอดทั้งเป็นการระลึกถึงคุณพระพุทธเจ้า เป็นการเจริญพระพุทธานุสสติวิปัสสนากัมมัฏฐาน เป็นแดนเกิดของสมาธิอีกด้วย

อะระหันตัง สะระณัง คัจฉามิ เป็นต้น เมื่อสาธยายหรือภาวนาแล้ว เป็นการมอบกายถวายชีวิตไว้กับองค์พระพุทธเจ้าหรือเอาองค์พระพุทธเจ้าเป็นตาข่ายเพชร คอยปกป้องคุ้มครองรักษาชีวิตให้ปราศจากเวรภัย

อิติปิ โส ภะคะวา รูปะขันโธ เป็นต้น เมื่อสาธยายหรือภาวนาแล้วขออาราธนาบารมีธรรมของพระพุทธองค์สิงสถิตในเบญจขันธ์ของเราเพื่อให้เกิดพระไตรลักษณาญาณ อันเป็นทางของพระนิพพานสืบต่อไป

อิติปิ โส ภะคะวา ปะฐะวีธาตุสะมาธิญาณะสัมปันโน เป็นต้น เมื่อสาธยายหรือภาวนา ขออำนาจสมาธิญาณของพระพุทธองค์เป็นไปในธาตุในจักรวาล ในเทวโลก หรือในกามาวจรภูมิ รูปาวจรภูมิ อรูปาวจรภูมิ และในโลกุตตรภูมิ ของจงมาบังเกิดในขันธสันดานของข้าพเจ้า หรือเรียกว่าเป็นการเจริญสมถภาวนา อันเป็นบ่อเกิดแห่งรูปฌาน อรูปฌาน อภิญญา เป็นการเจริญวิปัสสนา อันเป็นบ่อเกิดแห่งมรรค ผล นิพพาน เป็นการหลุดพ้นจากกิเลสทั้งปวงฯ

กุสะลา ธัมมา อิติปิ โส ภะคะวา เป็นต้น เป็นการสาธยายหัวใจพระวินัยปิฎก หัวใจพระสุตตันตปิฎก หัวใจพระอภิธรรมปิฎก และเป็นหัวใจพระเจ้า ๕๐๐ ชาติ พระเจ้า ๑๐ ชาติ และหัวใจ อิติปิ โส ตลอดทั้งหัวใจอื่นๆ อีกเป็นจำนวนมาก เมื่อภาวนาแล้วจะนำลาภยศฐาบรรดาศักดิ์ทั้งอายุ วรรณะ สุขะ พละ และจะป้องกันสรรพภัยต่างๆ เพื่อให้เกิดความสวัสดิ์มงคลแก่ตนและบุตรหลานสืบไป

อินทะสาวัง มะหาอินทะสาวัง เป็นต้น เมื่อสาธยายหรือภาวนาแล้ว มีทั้งอำนาจ ตบะ เดชะ ความสุข ความเจริญรุ่งเรืองทุกประการ

พระอริยสงฆ์เจ้าทั้งหลายต่างก็กล่าวเน้นว่า พระพุทธศาสนาเป็นของจริงของแท้ ที่เรายึดมั่นเป็นหลักชัยแห่งชีวิตได้ ยิ่งมีการปฏิบัติธรรมทั้งทาน ศีล ภาวนา สม่ำเสมอ ความสุขความเจริญ เกิดขึ้นแก่ตนแน่อย่าสงสัย การรวยทรัพย์สินเงินทองไม่ได้ก่ออานิสงส์ ไม่เท่ากับรวยบุญรวยกุศล ซึ่งจะบังเกิดความสุขความเจริญในปัจจุบัน และตามติดวิญญาณไปทุกภพทุกชาติด้วย

ฉะนั้น ชาวพุทธทั้งหลาย จงเจริญภาวนา ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกทุกเช้าค่ำเถิด จะบังเกิดความสวัสดิ์มงคลแก่ตนและครอบครัว ให้มีความร่มเย็นเป็นสุขโดยทั่วหน้า

เกิด แก่ เจ็บ ตาย

เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นสิ่งที่แน่นอนที่สุด และเมื่อตายแล้วสิ่งที่จะติดตัวไปได้คือ บุญและบาปที่ตนเองสร้างไว้ตอนมีชีวิตอยู่เท่านั้น

ความจริงของมนุษย์

มีลาภ	เสื่อมลาภ	มียศ	เสื่อมยศ
มีสรรเสริญ	มีนินทา	มีสุข	มีทุกข์

อย่าไปหลงและยึดมั่นกับมัน

การทำทานที่ยากที่สุด

“การทำทานที่ยากที่สุด คือ การอภัยทาน ขอให้ท่านจงทำทานนี้ให้สมบูรณ์จนเป็นปกตินิสัย ท่านก็จะขึ้นสวรรค์ทั้งเป็น เช่นนั้นเอง”

การให้ธรรมะเป็นทาน เป็นบุญกุศลอันสูงสุด

ธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสุตตัง

ธัมมะจักร ท่านใดได้สวด จะทำให้ชีวิตเจริญรุ่งเรือง ไม่ว่าจะเป็นกิจการงานแขนงไหนที่ได้ทำอยู่ จะได้เจริญก้าวหน้า เพราะธัมมะจักรเป็นพระธรรมเทศนากัณฑ์แรก ที่พระพุทธองค์ได้ทรงแสดงโปรดนักบวชปัญจวัคคีย์ และเป็นวงล้อที่หมุนเป็นครั้งแรกของพระพุทธศาสนา จึงนับว่าเป็นการลำบากที่ผู้คนทั้งหลายจะได้สวดและยังจะเป็นบทที่เปลื้องทุกข์ภัยต่างๆ นานาได้อีกด้วย สิ่งเลวร้ายจะกลายมาเป็นแก้วสารพัดนึกขึ้นมาได้และยังจะทำให้ผู้นั้นมีอายุยืน มีความสุขกาย สุขใจ ปราศจากทุกข์โศกโรคภัยเมื่อได้สวดประจำทุกคืนทั้งตื่นและหลับ จะกลับกลายเป็นมิ่งมงคลแก่ตัวเมื่อยังมีชีวิตอยู่ก็ได้มีความก้าวหน้าสถาพร ทรัพย์สมบัติข้าวของบริบูรณ์เมื่อละไปจากโลกจะได้ไปอยู่เป็นสุขในสรวงสวรรค์ชั้นใดชั้นหนึ่งดังที่จิตใจของเราได้เคยสวดสาธยายมา.

เอวัมเม สุตังฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา พาราณะสิยัง วิหะระติ อิสิปะตะเน มิคะทาเยฯ ตัตระ โข ภะคะวา ปัญจะวัคคิเย ภิกขู อามันเตสิฯ

เทวเม ภิกขะเว อันตา ปัพพะชิเตนะ นะ เสวิตัพพา โย จายัง กาเมสุ กามะสุขัลลิกานุโยโค หีโน คัมโม โปถุชชะนิโก อะนะริโย อะนัตถะสัญหิโต โย จายัง อัตตะกิละมะถานุโยโค ทุกโข อะนะริโย อะนัตถะสัญหิโตฯ

เอเต เต ภิกขะเว อุโภ อันเต อะนุปะคัมมะ มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี

อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติฯ

กะตะมา จะ สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติฯ

อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโคฯ เสยยะถีทังฯ สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปโป สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิฯ

อะยัง โข สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขัง อะริยะสัจจังฯ ชาติปิ ทุกขา ชะราปิ ทุกขา มะระณัมปิ ทุกขัง โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง สังขิตเตนะ ปัญจุปา-ทานักขันธา ทุกขาฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจังฯ ยายัง ตัณหา โปโนพภะวิกา นันทิราคะสะหะคะตา ตัตระตัตราภินันทินีฯ เสยยะถีทังฯ กามะตัณหา ภะวะตัณหา วิภะวะตัณหาฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจังฯ โย ตัสสาเยวะ ตัณหายะ อะเสสะวิราคะนิโรโธ จาโค ปะฏินิสสัคโค มุตติ อะนาละโยฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา

อะริยะสัจจังฯ

อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโคฯ เสยยะถีทังฯ สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปโป สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิฯ

อิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญเญยยันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญาตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

อิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหาตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหีนันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

อิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ ะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา ทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกาตัพพันติ ม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง ทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกะตันติ เม เกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง ทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

อิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจันติ เม เกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง ทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง าเวตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุ ทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ าโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง าวิตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก ทะปาทิฯ

ยาวะกีวัญจะ เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตูสุ อะริยะสัจเจสุ อวันติปะริวัฏฏัง ทวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง นะ

สุวิสุทธัง อะโหสิฯ

เนวะ ตาวาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก สัสสะมะณะพราหมะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิงฯ

ยะโต จะ โข เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตูสุ อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัฏฏัง ทวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง สุวิสุทธัง อะโหสิฯ

อะถาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก สัสสะมะณะพราหมะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิงฯ

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง อุทะปาทิ อะกุปปา เม วิมุตติ อะยะมันติมา ชาติ นัตถิทานิ ปุนัพภะโวติฯ

อิทะมะโวจะ ภะคะวาฯ อัตตะมะนา ปัญจะวัคคิยา ภิกขู ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุงฯ อิมัสมิญจะ ปะนะ เวยยากะระ-ณัสมิง ภัญญะมาเน อายัสมะโต โกณฑัญญัสสะ วิระชัง วีตะมะลัง ธัมมะจักขุง อุทะปาทิ ยังกิญจิ สะมุทะยะธัมมัง สัพพันตัง นิโรธะธัมมันติฯ

ปะวัตติเต จะ ภะคะวะตา ธัมมะจักเก ภุมมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พราหมะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พรัหมุนา วา เกนะจิ วา โลกัสมินติฯ

ภุมมานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

จาตุมมะหาราชิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ จาตุมะหาราชิกานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

ตาวะติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ตาวะติงสานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ยามานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

ตุสิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ตุสิตานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

นิมมานะระตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ นิมมานะระตีนัง เทวานัง สัททัง สุตวา

ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ปะระนิมมิตะวะสะวัตตีนัง เทวานัง สัททัง สุตวา

พรัหมะกายิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ พรัหมะกายิกานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

พรัหมะปาริสัชชา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ พรัหมะปาริสัชชานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

พรัหมะปะโรหิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ พรัหมะปะโรหิตานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

มะหาพรัหมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ มะหาพรัหมานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

ปะริตตาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ปะริตตาภานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

อัปปะมาณาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ อัปปะมาณาภานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

อาภัสสะรา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ อาภัสสะรานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

ปะริตตะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ปะริตตะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

อัปปะมาณะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ อัปปะมาณะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

สุภะกิณณะหะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ สุภะกิณณะหะกานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

เวหัปผะลา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ เวหัปผะลานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

อะวิหา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ อะวิหานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

อะตัปปา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ อะตัปปานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

สุทัสสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ สุทัสสานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

สุทัสสี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ สุทัสสีนัง เทวานัง สัททัง สุตวา

อะกะนิฏฐะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ

เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พราหมะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พรัหมุนา วา เกนะจิ วา โลกัสมินติฯ

อิติหะ เตนะ ขะเณนะ เตนะ มุหุตเตนะ ยาวะ พรัหมะโลกา สัทโท อัพภุคคัจฉิฯ อะยัญจะ ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ สังกัมปิ สัมปะกัมปิ สัมปะเวธิฯ อัปปะมาโณ จะ โอฬาโร โอภาโส โลเก ปาตุระโหสิ อะติกกัมเมวะ เทวานัง เทวานุภาวังฯ

อะถะ โข ภะคะวา อุทานัง อุทาเนสิ อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญ อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญติฯ

อิติหิทัง อายัสมะโต โกณฑัญญัสสะ อัญญาโกณฑัญโญ เตววะ นามัง อะโหสีติฯ

อานิสงส์การสวดและภาวนาพระอาการวัตตาสูตร

พระอาการวัตตาสูตร เป็นพระสูตรซึ่งบรรจุนวหรคุณ อภินิหาร การก้าวลงสู่พระครรภ์ การตั้งอยู่ในพระครรภ์ ความตรัสรู้พระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณของพระองค์บ้าง มหาปัญญาบารมีธรรมของพระองค์บ้าง วิชชาปริญญาธรรมบ้าง บรรจุไว้ซึ่งทศพลญาณกายกำลังของพระองค์บ้าง พุทธจริยาและลักษณะของธรรมบ้าง ตลอดทั้งความชำนาญในกำลังญาณต่างๆ และบรรจุไว้ซึ่งพระพุทธประเพณี เมื่อบุคคลใดได้ท่องบ่นสาธยายทุกเช้าค่ำจะมีอานุภาพ มหาตบะเดชะ ตลอดทั้งยศอำนาจ ลาภเมตตามหานิยมทั่วทุกสารทิศ บันดาลให้เกิดโภคสมบัติ บริวารสมบัติ ประกอบด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ตลอดจนดลบันดาลตนเองให้มีฤทธิ์มีโชค มีสติมีปัญญา ป้องกันสรรพภัยมิให้แผ้วพาลได้ จะคิดอะไรก็สมความปรารถนา ด้วยอำนาจแห่งพระอาการวัตตาสูตรที่ตนสาธยายตลอดกาลนานฯ

(ให้ใช้ภาวนาสำหรับคนที่ดวงชะตาขาด เป็นการต่อดวงชะตาชีวิต และจะมีอานุภาพให้เกิดโชคลาภอำนาจบริวาร และปราศจากภัยอันตราย ให้ภาวนาทุกเช้าค่ำ)

คาถาสืบสร้างทางสวรรค์-นิพพาน
(สมเด็จพุฒาจารย์ โต พรหมรังสี)
หมั่นทานศีลภาวนา และระลึกถึง

พุทธะ พุทธา พุทเธ พุทโธ พุทธัง อะระหัง พุทโธ อิติปิโส ภะคะวา นะโม พุทธายะฯ

หมั่นภาวนา จะทำให้มีความสุข อายุยืน และนิพพาน

พระคาถาอาการะวัตตาสูตร

เอวัมเม สุตัง เอกัง สะมะยัง ภะคะวา ราชะคะเห วิหะระติ คิชฌะกูเฏ ปัพพะเต เตนะ โข ปะนะ สะมะเยนะ สัพพะสัตตานัง พุทธะคุโณ ธัมมะคุโณ สังฆะคุโณ อายัสมา อานันโท อะนุรุทโธ สารีปุตโต โมคคัลลาโน มะหิทธิโก มะหานุภาเวนะ สัตตานัง
เอตะทะโวจะ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง
อิติปิ โส ภะคะวา สัมมาสัมพุทโธ
อิติปิ โส ภะคะวา วิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สุคะโต
อิติปิ โส ภะคะวา โลกะวิทู
อิติปิ โส ภะคะวา อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
อิติปิ โส ภะคะวา สัตถา เทวะมะนุสสานัง
อิติปิ โส ภะคะวา พุทโธ
อิติปิ โส ภะคะวา ภะคะวาติฯ

พุทธะคุณะวัคโค ปะฐะโม

อิติปิ โส ภะคะวา อะภินิหาระปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อุฬารัชฌาสะยะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปะณิธานะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา มะหากะรุณาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปะโยคะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ยุตติปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ชุติปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา คัพภะโอกกันติปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา คัพภะฐิติปาระมิสัมปันโน

อะภินิหาระวัคโค ทุติโย

อิติปิ โส ภะคะวา คัพภะวุฏฐานะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา คัพภะมะละวิระหิตะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อุตตะมะชาติปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา คะติปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะภิรูปะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สุวัณณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา มหาสิริปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อาโรหะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปะริณามะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สุนิฏฐะปาระมิสัมปันโน

คัพภะวุฏฐานะวัคโค ตะติโย

อิติปิ โส ภะคะวา อะภิสัมโพธิปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สีละขันธะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สะมาธิขันธะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปัญญาขันธะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ทะวัตติงสะมะหาปุริสะลักขะณะปาระมิสัมปันโน

อะภิสัมโพธิวัคโค จะตุตโถ

อิติปิ โส ภะคะวา มะหาปัญญาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปุถุปัญญาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา หาสะปัญญาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ชะวะนะปัญญาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ติกขะปัญญาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา นิพเพธิกะปัญญาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปัญจะจักขุปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อัฏฐาระสะพุทธะกะระปาระมิสัมปันโน

มะหาปัญญาวัคโค ปัญจะโม

อิติปิ โส ภะคะวา ทานะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สีละปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา เนกขัมมะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปัญญาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา วิริยะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ขันติปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สัจจะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะธิฏฐานะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา เมตตาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อุเปกขาปาระมิสัมปันโน

ปาระมิวัคโค ฉัฏโฐ

อิติปิ โส ภะคะวา ทะสะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ทะสะอุปะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ทะสะปะระมัตถะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สะมะติงสะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ตังตังฌานะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะภิญญาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สะติปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สะมาธิปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา วิมุตติปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา วิมุตติญาณะทัสสะนะปาระมิสัมปันโน

ทะสะปาระมิวัคโค สัตตะโม

อิติปิ โส ภะคะวา วิชชาจะระณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา วิปัสสะนาฌาณะวิชชาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา มะโนมะยิทธิวิชชาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อิทธิวิธิปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ทิพพะโสตะวิชชาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปะระจิตตะวิชชาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปุพเพนิวาสานุสสะติวิชชาปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ทิพพะจักขุวิชชาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อาสะวักขะยะญาณะวิชชาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา จะระณะวิชชาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา จะระณะธัมมะวิชชาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะนุปุพพะวิหาระปาระมิสัมปันโน

วิชชาวัคโค อัฏฐะโม

อิติปิ โส ภะคะวา ปะริญญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปะหานะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สัจฉิกิริยาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ภาวะนาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปะริญญาปะหานะสัจฉิกิริยา
ภาวะนาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา จะตุธัมมะสัจจะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปะฏิสัมภิทาญาณะปาระมิสัมปันโน

ปะริญญาวัคโค นะวะโม

อิติปิ โส ภะคะวา โพธิปักขิยะธัมมะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สะติปัฏฐานะปัญญาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สัมมัปปะธานะปัญญาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อิทธิปาทะปัญญาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อินทริยะปัญญาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา พะละปัญญาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา โพชฌังคะปัญญาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อัฏฐังคิกะมัคคะธัมมะปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา มะหาปุริสะลักขณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะนาวะระณะวิโมกขะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัตตะผะละวิมุตติปาระมิสัมปันโน

โพธิปักขิยะธัมมะวัคโค ทะสะโม

อิติปิ โส ภะคะวา ทะสะพะละญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ฐานาฐานะญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา กรรมวิปากะญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สัพพัตถะคามินีปะฏิปะทาญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา นานาธาตุญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สัตตานังนานาธิมุตติกะญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อินทริยะ ปะโรปะริยัตติปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ฌานาทิสังกิเลสาทิญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปุพเพนิวาสานุสสะติญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา จุตูปะปาตะญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อาสะวักขะยะญาณะปาระมิสัมปันโน

ทะสะพะละญาณะวัคโค เอกาทะสะโม

อิติปิ โส ภะคะวา โกฏิสะหัสสานัง ปโกฏิสะหัสสานัง หัตถีนัง พะละธะระปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปุริสะโกฏิทะสะสะหัสสานัง พะละธะระปาระมิ สัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ปัญจะจักขุญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ยะมะกะญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สีละคุณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา คุณะปาระมิสะมาปัตติคุณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปัญญาคุณะปาระมิสัมปันโน

กายะพะละวัคโค ทะวาทะสะโม

อิติปิ โส ภะคะวา ถามะพะละปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ถามะพะละญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา พะละปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา พะละญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปุริสะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปุริสะญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อุสสาหะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา คะเวสิญาณะปาระมิสัมปันโน

ถามะพะละวัคโค เตระสะโม

อิติปิ โส ภะคะวา จะริยาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา จะริยาญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา โลกัตถะจะริยาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา โลกัตถะจะริยาญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ญาตัตถะจะริยาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ญาตัตถะจะริยาญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา พุทธะจะริยาปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา พุทธะจะริยาญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ติวิธะจะริยาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปาระมิอุปะปาระมิปะระมัตถะปาระมิสัมปันโน

จะริยาวัคโค จตุทะสะโม

อิติปิ โส ภะคะวา ปัญจุปาทานักขันเธสุ อะนิจจะลักขะณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปัญจุปาทานักขันเธสุ ทุกขะลักขะณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปัญจุปาทานักขันเธสุ อะนัตตะลักขะณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อายะตะเนสุ ติลักขะณะญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อัฏฐาระสะธาตูสุ ติลักขะณะญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา วิปะริณามะลักขะณะปาระมิสัมปันโน

ลักขะณะวัคโค ปัณณะระสะโม

อิติปิ โส ภะคะวา คะตัฏฐานะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา คะตัฏฐานะญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา วุสิตะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา วุสิตะญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สิกขาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สิกขาญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สังวะระปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สังวะระญาณะปาระมิสัมปันโน

คะตัฏฐานะวัคโค โสฬะสะโม

อิติปิ โส ภะคะวา พุทธะปะเวณิปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา พุทธะปะเวณิญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ยะมะกะปาฏิหาริยะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ยะมะกะปาฏิหาริยะญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา จะตุพรหมวิหาระปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา จะตุพรหมวิหาระญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะนาวะระณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะนาวะระนะญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะปะริยันตะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะปะริยันตะญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สัพพัญญุตะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สัพพัญญุตะญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา จะตุวีสะติโกฏิสะตะวะชิระปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา จะตุวีสะติโกฏิสะตะวะชิระญาณะปาระมิสัมปันโน

ปะเวณิวัคโค สัตตะระสะโม

ประวัติสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) เดิมชื่อ โต เกิดวัดพฤหัส ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๕ ปีวอก จ.ศ. ๑๑๕๐ ตรงกับวันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๓๓๑ เวลาเช้าตอนพระออกบิณฑบาตในรัชกาลที่ ๑ ณ บ้านไก่จ้น ต.ท่าหลวง อ.ท่าเรือ จ.พระนครศรีอยุธยา บิดารับราชการใหญ่ในวังหลวง นามอะไรไม่ได้บันทึกไว้ มารดาชื่อ เกสร บุตรนายชัยกับนางเกตุ เป็นชาวท่าอิฐ อ.โพธิ์ จ.อุตรดิตถ์ โดยเจ้าคุณธรรมเป็นผู้ตั้งชื่อ "โต" ให้

พ.ศ. ๒๓๔๓ บวชเณรที่วัดบางขุนพรหมนอก (วัดอินทรวิหาร) เมื่ออายุ ๑๒ ปี

พ.ศ. ๒๓๕๐ อุปสมบทเป็นนาคหลวงที่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม (วัดพระแก้ว) โดยมีสมเด็จพระสังฆราช (สุก) วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ เป็นพระอุปัชฌาย์

มรณภาพ วันเสาร์ แรม ๒ ค่ำ เดือน ๘ ปีวอก จ.ศ. ๑๒๓๔ ตรงกับวันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๑๕ อายุ ๘๕ ปี บวชพระ ๖๕ พรรษา บวชเณร ๘ พรรษา

พระราชทานเพลิงพระศพ แรม ๘ ค่ำ เดือน ๘ ปีระกา จ.ศ. ๑๒๓๕ ตรงกับวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๑๖ พระอัฐิป่นกลายเป็นผงขี้เถ้าหมด

คาถาบูชาสมเด็จพระพุฒาจารย์โต

อิติปิ โส ภะคะวา ราชาโต ท้าวเวสสุวัณโณ
พะละสุขัง พรหมรังสี นามะโต อะระหัง พุทธะโต
นะโม พุทธายะ

"หมั่นสร้างบารมีไว้...แล้วฟ้าดินจะช่วยเอง"

"ลูกเอ๋ย ก่อนจะเที่ยวไปขอบารมีหลวงพ่อองค์ใด เจ้าจะต้องมีทุนของตัวเอง คือบารมีของตนลงทุนไปก่อน เมื่อบารมีของเจ้าไม่พอจึงค่อยขอยืมบารมีคนอื่นมาช่วย มิฉะนั้นเจ้าจะเอาตัวไม่รอดเพราะหนี้สินในบุญบารมีที่เที่ยวไปขอยืมมาจนพ้นตัว เมื่อทำบุญทำกุศลได้บารมีมา ก็ต้องเอาไปผ่อนใช้หนี้เขาจนหมด ไม่มีอะไรเหลือติดตัว แล้วเจ้าจะมีอะไรไว้ในภพหน้า หมั่นสร้างบารมีไว้ แล้วฟ้าดินจะช่วยเอง

จงจำไว้นะ...เมื่อยังไม่ถึงเวลาเทพเจ้าองค์ใดจะคิดช่วยเจ้าไม่ได้... ครั้นถึงเวลา...ทั่วฟ้าจบดิน ก็ต้านเจ้าไม่อยู่...จงอย่าไปเร่งเทวดาฟ้าดิน เมื่อบุญเราไม่เคยสร้างไว้เลย จะมีใครที่ไหนมาช่วยเจ้า"

นี่คือคำเทศนา ของเจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) ที่ได้โปรดชี้ธรรมไว้ในนิมิต หลังจากที่ล่วงลับไปแล้วเมื่อ ๑๐๐ กว่าปี อันเป็นปฐมเหตุที่ต้องสร้างความดีอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

คาถาพระพุทธเจ้าชนะมาร (พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต)

ปัญจะมาเร ชิโน นาโถ ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง จะตุสัจจัง ปะกาเสติ ธัมมะจักกัง ปะวัตตะยิ เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เม ชะยะมังคะลัง ฯ

ป้องกันอันตรายทั้งปวง ฯ ศักดิ์สิทธิ์ยิ่งนัก

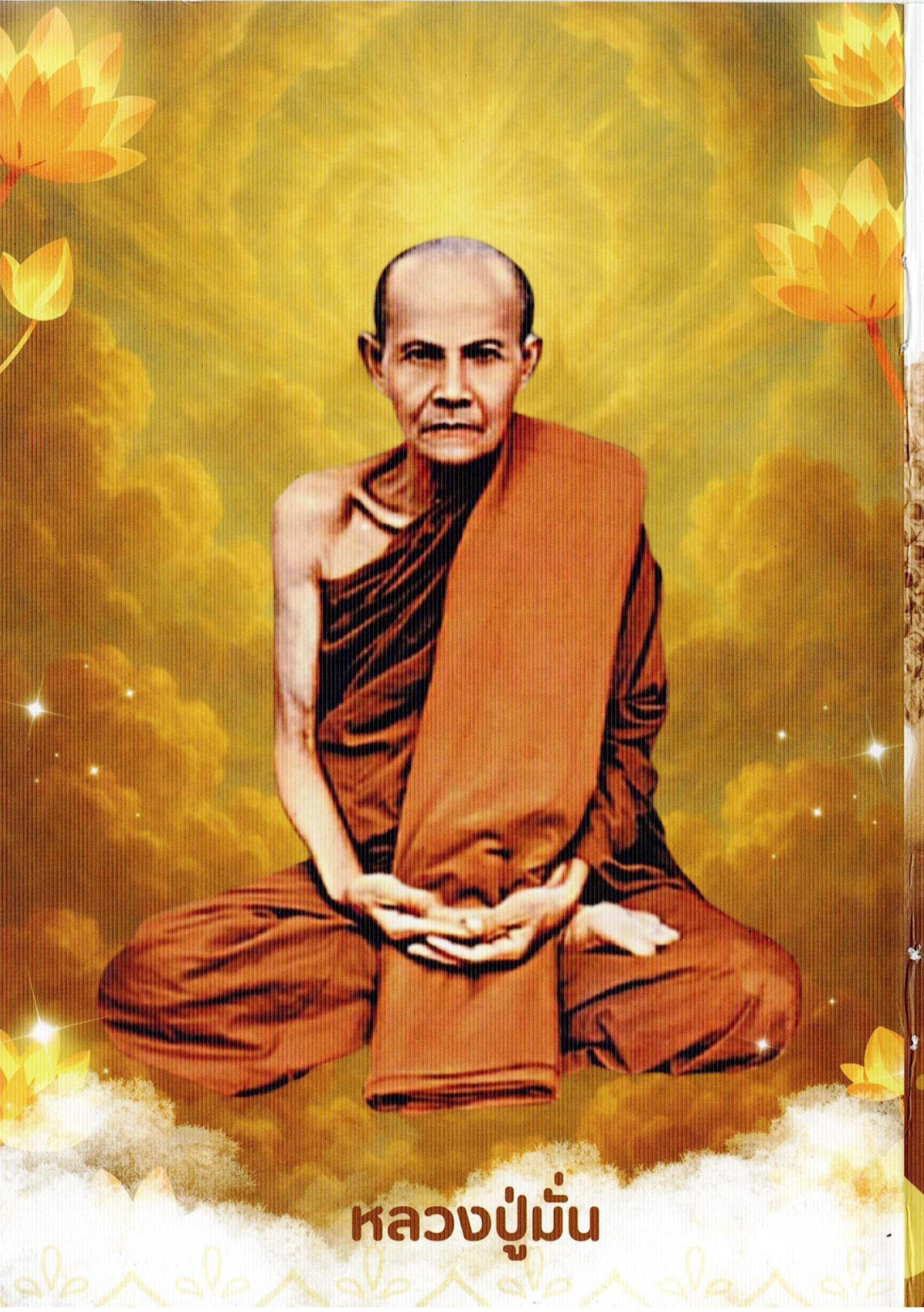
คาถาหลวงปู่ทวด เหยียบน้ำทะเลจืด

ให้บูชาท่านด้วย ธูปแขก ๙ ดอก มะลิขาว ๙ ดอก ตั้งนะโม ๓ จบ แล้วระลึกถึงท่านขอบารมีต่าง ๆ ที่ต้องการแล้วสวดพระคาถาดังนี้

นะโม โพธิสัตโต อาคันติมายะ อิติภะคาวา (๓ จบ)

รายนามผู้ร่วมสร้างหนังสือ แจกเป็นธรรมทาน

คุณแม่วิไลลักษณ์ ลิ้มรสฉ่ำ	10,000 บาท
น.ส.วีณา ฉายศิลปรุ่งเรือง	10,000 บาท
นายสันติ ฉายศิลปรุ่งเรือง	10,000 บาท
นายสมควร - นางพิศเพลิน ฉายศิลปรุ่งเรือง	10,000 บาท
นางเตียบ ละอองแก้ว และครอบครัว	2,000 บาท
นายสายัณห์ ละอองแก้ว-น.ส.จารุวรรณ มานิมนต์	1,000 บาท
น.ส.อังคณา รัศมีไพฑูรย์ และครอบครัว	1,000 บาท
นางสงวน เรืองขจร	100 บาท
นายภาคภูมิ - ด.ช.ปฐมพงษ์ เรืองขจร น.ส.ปวีณา อินทร์พิทักษ์	500 บาท
นายพงศ์พันธ์ เรืองขจร - นางสุธาสินี แก้วภัคดี	200 บาท
น.ส.สุชาดา เรืองขจร	300 บาท
น.ส.ณัทชา อ่อนน้อม และครอบครัว	500 บาท
น.ส.รุ่งรุจี ภู่แก้ว	500 บาท
นางเกษรา นัยสุภาพ และครอบครัว	500 บาท
นางชื่นฤดี บุญญาภิรมย์ และครอบครัว	300 บาท
คุณแม่แก้ว มั่งมี และครอบครัว นายอิทธิพัทธ์ - นางสุพรรณี วิภูษณะภัทร์	300 บาท
น.ส.สุรางค์ อริยะคีรีวรคุปต์ และครอบครัว	300 บาท
นางนิตยา บุญกอบ	300 บาท
น.ส.ประภาพันธ์ ฟุ้งเฟื่อง	500 บาท
นายอนันต์ อุตอามาต และครอบครัว	1,000 บาท

หลวงปู่มั่น